

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอศปกรณำ
โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

THE DEVELOPMENT OF READING COMPREHENSION FROM ISSAPAPAKORANAM
POEM BY USING STORY LINE TECHNIQUE IN MATHAYOMSUKSA 2 OF
DEMONSTRATION SCHOOL, UNIVERSITY OF PHAYAO

ศศิธร พิลึก^{1*}, ไพลิน อินคำ¹

Sasithorn Piluek and Phailin Inkham

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา¹

*Corresponding email: 60201009@up.ac.th

Receives: 7 February 2022, Revised: 10 June 2022, Accepted: 21 June 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอศปกรณำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) โดยศึกษาจากประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มีนักเรียนทั้งสิ้น 101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัด การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านจับใจความสำคัญ จากโคลงสุภาษิตอศปกรณำ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอศปกรณำ หลังการเรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) แล้ว มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน $\bar{x} = 17.93$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.=1.693 สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน $\bar{x} = 10.36$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.=2.564 ซึ่งค่าเฉลี่ยดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์, การอ่านจับใจความสำคัญ, โคลงสุภาษิตอศปกรณำ

Abstract

The study is experimental research. The purposes of this research were to study and to compare the results of reading comprehension from the Issapapakoranam Poem in Mathayomsuksa 2 students before and after learning with story line teaching technique which is experimental research. The populations in the research are Mathayomsuksa 2 students at Demonstration School, University of Phayao, Phayao Province, semester 2 of the academic year 2021, with a total of 101 students. The research instrument used in this research is lesson plans under storyline teaching techniques and learning achievement tests of reading comprehension from the Issapapakoranam Poem. The data was analyzed by averaging, standard deviation and t-test dependent with a single sample group which is not independent of each other (t-test dependent).

The research results presented that the learning achievement of reading comprehension from the Issapapakoranam Poem after teaching with story line teaching technique.

The Mean score in Posttest is $\bar{x} = 17.93$. The standard deviation is S.D.= 1.693, which was higher than the average score before Pretest. The mean score in Pretest is $\bar{x} = 10.36$, the standard deviation is S.D.=2.564, which the mean was statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Story line teaching technique, Reading comprehension, Issapapakoranam Poem

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา ได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะด้านการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ทักษะการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านมีความสำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบัน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดวิทยาการใหม่ ๆ ตลอดเวลา เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารและรับส่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้สะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้และศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ กระบวนการดังกล่าวต้องอาศัยทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ จับใจความสำคัญ และนำไปสู่การสืบความได้อย่างถูกต้อง ดังพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความว่า “การศึกษาและการอ่านออกเขียนได้นี้เป็นประโยชน์มาก การอ่านออกเขียนได้จะช่วยให้มีโอกาสเรียนรู้วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้อย่างมากมายและความรู้ความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้สามารถนำมาใช้ในทางสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ตามที่ต้องการได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ภาษายังเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด รวมทั้งคุณธรรม ความดีทุกอย่าง” (กรมวิชาการ, 2541, น.73) องค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียนต้องอาศัยทักษะการอ่านในด้านวิชาการ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาและการจับใจความสำคัญจากเรื่อง จากนั้นนำความรู้และความคิดที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนั้น ครูผู้สอนต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องของ พัทธินทร์ แจ่มจรรูญ (2548, น.35) กล่าวว่า “การอ่านจับใจความ เป็นทักษะพื้นฐานที่

จำเป็น เพราะหากนักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้ การอ่านในระดับสูงขึ้นไปก็ทำได้ยาก เพราะการอ่านในใจทุกอย่างต้องอาศัยการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐาน การอ่านจับใจความของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน บางคนสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว บางคนอ่านได้ช้า ต้องใช้เวลาในการทำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องเรียนรู้กลวิธีการอ่านจับใจความรวมทั้งความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ”

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและประโยชน์ของการอ่านจับใจความ จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน เขียนผังความคิด เพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต และมีมารยาทในการอ่าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น.10) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาได้นำสาระการอ่านมาใช้ในการเรียนการสอน โดยเฉพาะการอ่านจับใจความสำคัญจากวรรณคดีและวรรณกรรม การเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน โดยเฉพาะเนื้อหาที่เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมที่มีกลวิธีการประพันธ์ที่บังคับฉันทลักษณ์ ประกอบเทคนิคการสอนของครูที่สอนตามแบบฉบับในหลักสูตรและไม่มีเทคนิคการสอน หรือสื่อการสอนที่

น่าสนใจ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถเข้าใจเนื้อหา และจับใจความสำคัญของเรื่องได้ นำไปสู่ปัญหาด้าน ผลสัมฤทธิ์ในทักษะการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ อีกทั้งการ เรียนรู้วรรณคดียังเป็นปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความ เบื่อหน่าย ขาดความสนใจ ขาดความรู้ ความเข้าใจ ถึงแก่นเรื่อง และรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน เนื่องจากวรรณคดีนั้นมีเนื้อเรื่องที่ยาวและมีคำศัพท์ ยากเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ไม่สามารถทำความเข้าใจในวรรณคดีและคิดว่าวรรณคดีเป็นเรื่องไกลตัว ผู้เรียนจึงเลือกอ่านเฉพาะเรื่องย่อเพื่อใช้ในการสอบ เท่านั้น ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าถึงแก่นแท้หรือ ใจความสำคัญของวรรณคดี ขาดความซาบซึ้งและไม่ เห็นคุณค่าของเรื่อง (รณชัย จันทระแก้ว, 2559, น. 167) ดังนั้นทักษะเบื้องต้นของการอ่านหนังสือที่ ผู้อ่านจำเป็นต้องมี คือ ทักษะการอ่านจับใจความ สำคัญ (สุภาณี พัดทอง, 2545, น.65, อ้างใน พระ มหารัฏฐานน แสงศรี, 2560) สอดคล้องกับคำกล่าว ของ สมชาย หอมยก (2550, น.40) ที่ได้กล่าวถึงการ อ่านจับใจความสำคัญว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ศึกษา เล่าเรียนอยู่ เพราะทักษะการอ่านนี้ ผู้อ่านจะต้อง สามารถเข้าใจ จุดเนื้อความ ความรู้และความคิดที่ ผู้เขียนบันทึกไว้ ซึ่งกล่าวได้ว่าการอ่านจับใจความ สำคัญจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแก่นเรื่องของ วรรณคดี มีความรู้ความเข้าใจในการจับประเด็น สำคัญของเรื่องราววรรณคดีที่อ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่ บอกแนวคิด เรียง ลำดับเหตุการณ์และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเกิดการ พัฒนาอันนำไปสู่การเห็นคุณค่าและนำความรู้ ความคิดที่ได้ไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนิน ชีวิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สิ่งที่ผู้สอนจะต้อง มี คือ เทคนิควิธีสอนของตนเองที่แปลกใหม่ รวมถึง ควรมีการปรับปรุงเทคนิคการสอนอยู่เสมอ หรือควรมีสื่อการสอนและวิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ มาใช้ใน

กระบวนการเรียนการสอนมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และมีความสนใจ มากยิ่งขึ้น (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน , 2558)

ครูผู้สอนเล็งเห็นเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่ น่าสนใจ และเหมาะสมกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การ อ่านจับใจความสำคัญในวรรณคดีและวรรณกรรม เนื่องจากช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรม โดยมีสื่อที่ใช้ในการ เล่าเรื่อง เรียบเรียงลำดับ เหตุการณ์ จับประเด็นสำคัญจากเรื่อง และถ่ายทอด เรื่องราวได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งครูจะได้เปลี่ยนวิธีการจากการสอนตาม ข้อกำหนดในเอกสารหลักสูตร เป็นให้นักเรียนได้ เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการสอน แบบสตอรีไลน์ (Story line) เทคนิคดังกล่าวถูก พัฒนาขึ้นโดย Steve Bell และ Sallie Harkness (1998, อ้างอิงใน กมลวรรณ โคตรทอง, 2557, น.6) เป็นการจัดการเรียนการสอน ตามสภาพจริง ที่มีการ ดำเนินเรื่องให้มีความต่อเนื่องประดุจเส้นเชือก โดยมี คำถามหลักเป็นตัวเชื่อม เน้นการใช้กิจกรรมที่เปิด โอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือศึกษาปฏิบัติ คิดอย่าง อิสระ ฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจ (Lipka, 1997, อ้างอิงใน พระมหาณัฐพงศ์ คำมี, 2564, น.5) ตรงกับ Lchtschert (1997, อ้างอิงใน กมลวรรณ โคตรทอง, 2557, หน้า 6) ที่ได้กล่าวถึงสตอรีไลน์ (Story line) ว่าเป็นการเชื่อมเรื่องราวแล้วผนวกเข้ากับเนื้อหา อย่างมีความหมาย โดยการเล่าเรื่องอย่างเป็นลำดับ ขั้นตอนตามโครงเรื่องที่ประกอบด้วย ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเรื่องราว จะเรียงร้อยไปประดุจเส้นเชือกตามโครงสร้างของ เรื่อง ซึ่งเรื่องราวนี้จะกระตุ้นนักเรียนให้เรียนรู้อย่าง กระตือรือร้น และถือเป็นเทคนิคการสอนที่ผู้สอน

สามารถจัดรูปแบบกิจกรรมได้อย่างยืดหยุ่น เลือกใช้สื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุรินธร วงศ์ชาติ (2554) และพนมจิตร แสนคำ (2546) พบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคสตอรีไลน์ (Story line) ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออกและมั่นใจในตัวเองมากขึ้น รวมถึงได้รู้จักวางแผนการทำงานร่วมกับผู้อื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ตลอดจนเรียนรู้ถึงการเผชิญกับปัญหาและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่าเทคนิคสตอรีไลน์ (Story line) เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด สืบค้นความรู้หรือค้นพบด้วยตนเอง รวมถึงการทำงานร่วมกัน โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญและสนใจที่จะนำเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) มาเป็นเทคนิคในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เนื้อหาวรรณคดีเรื่องโคลงสุภาษิตอติศปกรณำในหนังสือวรรณคดีวิจิตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอติศปกรณำ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ จากโคลงสุภาษิตอติศปกรณำ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line).

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ จากโคลงสุภาษิตอติศปกรณำ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line).

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น 101 คน

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอติศปกรณำ

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ วรรณคดีเรื่องโคลงสุภาษิตอติศปกรณำ เป็นวรรณคดีที่อยู่ในประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน เขียนผังความคิด เพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับ

เรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การ โน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน อ่านหนังสือ บทความหรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต และมีมารยาทในการอ่าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 10) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 4 (ท22102) ซึ่งวรรณคดีดังกล่าวปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง นำเสนอโคลงสุภาษิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยตามกระบวนการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แสดงตามรายการดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น 101 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ 2 ประเภท ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอติศปกรณำชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แผน 6 ชั่วโมง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยใช้สื่อคำศัพท์สำคัญจากเรื่องมาใช้ในการเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ และให้นักเรียนบอกเล่าเรื่องราวจากโคลงสุภาษิตอติศปกรณำ ได้อย่างถูกต้อง โดยแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยผลการประเมินแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม พบว่า มีคุณภาพระดับมาก ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.26)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอติศปกรณำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง จำนวน 1 ฉบับ 1 ตอน 20 ข้อ กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีผลคะแนนระดับต่ำสุด คือ 0.67 และสูงสุด คือ 1 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50-1.00 แสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ใช้รูปแบบการวิจัย One Group โดยใช้ Pre-test และ Post-test ที่มุ่งเน้นการวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น โดยดำเนินการทดลอง แล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตามว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร (ปิยนุช แหวนเพชร, 2560, หน้า 80) รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการวิจัย One Group Pre-test Post-test

กลุ่มทดลอง	T1	X	T2
หมายเหตุ:	T1	แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)	
	X	แทน การทดลองสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line)	
	T2	แทน การทดสอบหลังเรียน (Post-test)	

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 6 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ในการทดสอบเปรียบเทียบทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) โดยมีกระบวนการวิจัยแบบ One Group โดยใช้ Pre-test และ Post-test โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนกับนักเรียน
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอิตปิปรกรณำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้
3. ดำเนินการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอิตปิปรกรณำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ (Story line) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 3 แผน 6 ชั่วโมง
4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที
5. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (Statistical Package for the Social Sciences: SPSS) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยเทคนิคแบบสตอรี่ไลน์ (Story line) โดยใช้ สถิติ t-test (Dependent Samples) โดยมีกระบวนการวิจัยแบบ One Group โดยใช้ Pre-test และ Post-test

ผลการวิจัย

การใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ (Story line) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอิตปิปรกรณำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลคะแนนสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้เทคนิคสตอรี่ไลน์ (Story line) แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลคะแนนสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน

จำนวนนักเรียน	ผลคะแนนก่อนเรียน (Pretest) (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ผลคะแนนหลังเรียน (Posttest) (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)
101 คน		
คะแนนสูงสุด	15	20
คะแนนต่ำสุด	2	10

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยคะแนนการสอบก่อนเรียนสูงสุด คือ 15 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 2 คะแนน และคะแนนการสอบหลังเรียนสูงสุด คือ 20 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 10 คะแนน แสดงให้เห็นการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ (Story

line) ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอิตปกรณำ ด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	N	t	df	Sig
ก่อนเรียน	10.3	2.56	10	28.88	10	0.00
หลังเรียน	17.9	1.69	10			
ก่อนเรียน	6	4	1	0	0	0
หลังเรียน	3	3	1			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ตามการทดสอบสมมติฐาน t-test (dependent) เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอิตปกรณำ โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน คือ

$\bar{x}=10.36$ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน คือ $\bar{x}=17.93$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน S.D.=2.564 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน S.D.=1.693 การทดสอบการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยกำหนดค่า $\alpha=0.05$ โดยใช้สถิติ t-test (dependent) ค่า Sig ที่คำนวณได้ คือ 0.00 เมื่อนำมาหารด้วย 2 จึงได้ 0.00 เช่นเดิม ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ค่า Sig < α จึงตัดสินใจ

Reject H0 นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอิตปกรณำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอิตปกรณำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

การวิจัยพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ จากโคลงสุภาษิตอิตปกรณำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยเทคนิคสตอรีไลน์ (Story line) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าทักษะการอ่านจับใจความสำคัญผ่านวรรณคดีเกิดการพัฒนา ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ตามแผนการจัดการเรียนรู้อันสอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยคำนึงถึงแนวทางและองค์ประกอบสำคัญของเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) 4 องค์ประกอบ คือ 1. ฉาก 2. ตัวละคร 3. วิถีชีวิต 4. เหตุการณ์สำคัญ หรือเรียกว่ากำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง (Topic line) และใช้คำถามหลัก (Key question) เป็นตัวนำสู่การให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ด้วยตนเองตามเป้าหมาย โดยกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการอ่านจับใจความผ่านเนื้อหาวรรณคดี มีขั้นตอนที่ชัดเจนตามลำดับเหตุการณ์เรื่องราว ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ มีการกระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบ ใช้กระบวนการคิดสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้

แสดงทักษะหรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มี
กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามมาก
ขึ้น รวมถึงได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จัก
ประมวลความรู้ที่ได้แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่
ตลอดจนสามารถสื่อสารและถ่ายทอดให้เป็น
ประโยชน์ต่อผู้อื่น จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนหลัง
เรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ
กาญจนา มากพูน (2548) และ วรณวิไล
เชื่อมหาวัน (2550) ที่พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการ
สูงขึ้นหลังจากจัดกิจกรรมด้วยกระบวนการจัดการ
เรียนรู้แบบสตอรีไลน์ อนึ่ง การจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบสตอรีไลน์ยังพัฒนาทักษะการแสวงหา
ความรู้และการทำงานของนักเรียน สอดคล้องกับ
งานวิจัยของ สุวรรณ แก้วโสภา (2551, อ้างอิงใน
อุดมรัตน์ พจน์สุจริต, 2553, น.43) ที่พบว่า การจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ทำให้นักเรียนมี
ความรู้ความเข้าใจตามเป้าหมาย มีคุณลักษณะที่พึง
ประสงค์จากพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นเกิด
การพัฒนาอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ
อรัทัย มูลคำ และคณะ (2543) กล่าวว่า สตอรีไลน์
นั้นให้ความสนุกสนานแก่ผู้เรียนและผู้สอน ช่วยสร้าง
แรงจูงใจในการเรียน ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการใน
ตนเอง ทั้งด้านการค้นคว้าหาความรู้ ความรับผิดชอบ
การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการยอมรับฟังความ
คิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนการเห็นคุณค่าใน
ความสามารถของตนเอง ส่งผลต่อการสร้าง
บรรยากาศที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

จากผลการวิจัย ย่อมแสดงให้เห็นว่าการอ่าน
จับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอุปมาของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการใช้เทคนิคการ
สอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) เป็นการจั
กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริม
ให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี โดยนักเรียนได้ทำ
กิจกรรมอย่างสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น ไม่เบื่อ

หน่ายในบทเรียน ให้ความสนใจในการเรียนรู้ตาม
เป้าหมาย กล้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมั่นใจใน
ตัวเองมากขึ้น รวมถึงได้รู้จักวางแผนในการทำงาน
ร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบตนเองและส่วนรวม
ตลอดจนเรียนรู้ถึงการเผชิญกับปัญหาและแก้ไข
ปัญหาร่วมกัน จนทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่า
ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

องค์ความรู้จากการวิจัยสู่การพัฒนา

จากการวิจัยได้องค์ความรู้ในเรื่องของ
เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) สามารถ
พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
ผ่านวรรณคดีและวรรณกรรมได้ โดยองค์ความรู้ที่ได้
สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในพัฒนาทักษะการอ่าน
จับใจความสำคัญจากเรื่อง

การใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์
(Story line) โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อ
สตอรีไลน์ก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีและ
กระตุ้นความสนใจในบทเรียน เนื่องจากนักเรียนจะมี
ส่วนร่วมในการเล่าเรื่อง เรียบเรียงลำดับเหตุการณ์
และถ่ายทอดเรื่องราว ทั้งนี้ เทคนิคการสอนแบบ
สตอรีไลน์สามารถนำไปใช้พัฒนาต่อยอดให้เกิด
ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมกับโรงเรียนและคุณครู
ผู้สอนที่สนใจได้โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วย
เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ เรื่องการอ่านจับ
ใจความสำคัญ
2. คัดเลือกวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่
เหมาะสม หรือวรรณคดีและวรรณกรรมในท้องถิ่นที่ถูก
ถ่ายทอดต่อกันมา โดยเป็นเนื้อเรื่องขนาดสั้น โครงเรื่อง
ไม่ซับซ้อน แฝงความน่าสนใจ และให้ข้อคิด เช่น
นิทานพื้นบ้าน เรื่องสั้นของชุมชน ตำนานท้องถิ่น
 เป็นต้น

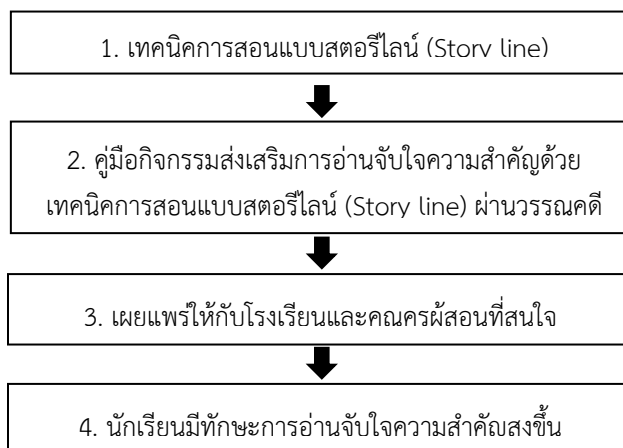
3. จัดทำคู่มือกิจกรรมส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ผ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมท้องถิ่น ประกอบด้วยขั้นตอนและวิธีการใช้คู่มือกิจกรรมส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ผ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ แบบประเมินและแบบบันทึกข้อมูล โดยผู้สอนสามารถปรับใช้ตามความเหมาะสมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนตามบริบทได้

4. เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้โรงเรียนและครูผู้สอนที่สนใจ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

5. วัดผลและประเมินผลการอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ผ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมท้องถิ่น

6. ประเมินผลสัมฤทธิ์ในด้านทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด หลังจากที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคสตอรีไลน์

7. ผลจากการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ผ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นการอนุรักษ์วรรณคดีหรือวรรณกรรมท้องถิ่นที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อให้คงอยู่และเกิดประโยชน์ต่อนักเรียน โดยสามารถนำความรู้ข้อคิดจากเรื่องราวไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้

ภาพที่ 1 แสดงฐานของรูปแบบการวิจัยสู่การพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ควรนำรูปแบบการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ไปเผยแพร่ โดยการจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่หรือเสนอแนะให้โรงเรียนในเขตความรับผิดชอบนำไปทดลองใช้

2. ครูผู้สอนที่จะนำรูปแบบการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ไปทดลองใช้ ควรศึกษาให้เข้าใจทุกขั้นตอนจนเกิดความชำนาญ เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจากการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) เป็นวิธีสอนที่จะต้องมีการเตรียมการสอน ทั้งในส่วนเนื้อหาและสื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ตลอดจนควรกำหนดเวลาให้เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) กับเนื้อหาการเรียน การสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเนื้อหาอื่น ๆ เช่น การเรียนรู้เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนาทก การเรียนรู้เรื่อง โคลงภาพพระราชนิพนธ์พงศาวดาร เป็นต้น หรือใช้กับเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระหว่างวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) กับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด การสอนด้วยรูปแบบบันได 5 ขั้น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ โคตรทอง. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา มากพูน. (2548). ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยสตอรีไลน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาไทย และเจตคติต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2541). รายงานการวิจัยการสำรวจความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนของกรมวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศุภสมาคม.
- ปิยบุษ แหวนเพชร. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้แผนที่ความคิด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบ KWL-PLUS กับการสอนตามคู่มือครู (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พนมจิตร แสนคำ. (2546). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Storyline Method (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระมหาณัฐพงศ์ คำมี. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พระมหาวิมลคุณธนา แสงศรี. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยนิทานชาดก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดท่าตอน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- รณชัย จันทร์แก้ว. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 27(2), 165-178.
- วรรณวิไล เชื้อมหาวัน. (2550). การใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง สังข์ทอง ที่ปรากฏบนจิตรกรรมฝาผนัง ในวิหารลายคำ วัดพระสิงห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมชาย หอมยก. (2550). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์: เรียงความ ย่อความ และสรุปความ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สุรินทร์ วงศ์ชาติ. (2554). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรี่ไลน์เพื่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม. *วารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา)*, 1(1), 50-54.
- อุดมรัตน์ พจน์สุจริต. (2553). ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรังสิวทยา จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรทัย มูลคำ และคณะ. (2543). *Child center: Story line Method: การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ดวงกมล.